

به کارگیری معیارهای توافق در تعیین میزان درستی در آمارگیری‌ها به شیوه‌ی مصاحبه‌ی حضوری

روشنک علی محمدی^۱

چکیده

تعیین معیاری برای برآورد میزان توافق، به منظور بررسی مقدار هم خوانی دو یا چند مجموعه از داده‌ها به کار می‌رود. محاسبه‌ی میزان توافق بین دو یا چند مجموعه از اندازه‌گیری‌ها (ی مکرر) در بسیاری از زمینه‌ها از جمله در بررسی عمل کرد آزمایش‌گاهی، اعتبار آزمایش (یا ابزار)، نیکویی برازن و کنترل فرایند آماری کاربرد دارد. در این مقاله به بررسی معیارهای توافق در آمارگیری‌ها به شیوه‌ی مصاحبه‌ی حضوری پرداخته می‌شود و همچنین نحوه‌ی به کارگیری آن‌ها در تعیین میزان درستی داده‌های حاصل از آمارگیری‌های حضوری ارایه می‌شود. لازم به ذکر است که این بررسی‌ها در حالت پیوسته بودن داده‌ها و همچنین فرض ثابت بودن مقادیر واقعی انجام می‌شود. در تعیین توافق بین برآوردهای حاصل از آمارگیری با مقادیر واقعی پارامتر مورد نظر در جامعه استفاده کرد. بدین منظور رابطه‌ی بین مفهوم توافق با خطای اندازه‌گیری بر اساس مدل خطای اندازه‌گیری تحقیق شده و بر اساس مدل و طرح نمونه‌گیری مورد نظر، چند معیار برای توافق در آمارگیری‌ها از جمله میانگین توان‌های دوم انحرافات، ضربی همبستگی تطبیقی و احتمال پوشش ارایه می‌شود. از معیارهای ارایه شده می‌توان در تعیین میزان درستی داده‌ها استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: توافق، درستی، مدل خطای اندازه‌گیری، ضربی همبستگی تطبیقی، خطای کل آمارگیری، خطای غیرنمونه‌گیری.
ردہ‌بندی موضوعی (MSC2000) : 62D05, 62G99

۱ مقدمه و پیش‌نیازها

که در آن y_i مقدار مشاهده شده، μ_i مقدار واقعی و e_i خطای اندازه‌گیری واحد نام است [۶].

آیهان (۲۰۰۳) مدلی را برای خطای اندازه‌گیری در آمارگیری‌های با دو مرحله‌ی مصاحبه و مصاحبه‌ی مجدد ارایه کرد [۳].

علی محمدی و نواب‌پور (۱۳۸۷) مدل خطای اندازه‌گیری را به صورت زیر پیشنهاد کردند

$$y_{ijkls} = \mu_{ijkls} + A_i + B_{ij} + C_{ijk} + D_{ijkl} + R_{ijkls} \quad (1)$$

که در آن μ_{ijkls} مقدار واقعی، y_{ijkls} مقدار مشاهده شده‌ی اامین واحد (در استان نام مربوط به کارشناس مسؤول زام و بازبین (و کدگذار) kام و پرسش‌گر lام)، A_i اثر استان نام،

مدل‌سازی خطای اندازه‌گیری به دلیل کاربردهای متعدد آن از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. یکی از کاربردهای مدل خطای اندازه‌گیری در تعیین میزان دقت نتایج حاصل از آمارگیری‌ها است. در مدلی که کیش (۱۹۶۲) بررسی کرده است، واریانس کل (s^2) به صورت مجموع دو مولفه‌ی واریانس پرسش‌گر (s_b^2) و واریانس بدون اثر پرسش‌گر (s_a^2) بیان شده، یعنی $s^2 = s_a^2 + s_b^2$ است [۸]. بی‌مر و تروین (۱۹۹۷) یک مدل کلی برای خطای اندازه‌گیری را در ارتباط با داده‌های پیوسته پیشنهاد کردند که این مدل به صورت زیر است

$$y_i = \mu_i + e_i$$

۲ برآورد درستی و محاسبه‌ی میزان توافق نتایج حاصل از آمارگیری‌ها

در بررسی داده‌های حاصل از آمارگیری‌ها به طور کلی خطاهای دو نوع اصلی تقسیم می‌شوند که شامل خطای نمونه‌گیری و خطای غیرنمونه‌گیری است. درستی رابطه‌ی عکس با خطاهای کل آمارگیری دارد. لذا برای تعیین میزان درستی لازم است خطاهای نمونه‌گیری و غیرنمونه‌گیری مورد بررسی قرار گیرند. ولتر (۲۰۰۷) به بررسی خطای نمونه‌گیری در آمارگیری‌های پیچیده پرداخته است. او بیان می‌کند که واریانس هر آماره تابعی از فرم آماره و طرح نمونه‌گیری است و این تصور که بدون توجه به طرح نمونه‌گیری یا برآوردگر، با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی ساده می‌توان واریانس را برآورد نمود، تصوری اشتباه است. منظور از آمارگیری‌های پیچیده، طرح‌های نمونه‌گیری غیرساده و یا برآوردگرهای غیرخطی است.

بدیهی است که در محاسبه‌ی خطای نمونه‌گیری طرح نمونه‌گیری و برآوردگر باید مورد توجه قرار گیرد. نرمافزار سودان به منظور برآورد خطای نمونه‌گیری در آمارگیری‌های پیچیده طراحی شده است [۱۰].

خطای غیرنمونه‌گیری عبارت است از اشتباهات و کاستی‌هایی که در طی اجرا و پیش‌برد آمارگیری روی می‌دهد. به عبارت دیگر خطای غیرنمونه‌گیری به هر خطایی که در یک آمارگیری در فرایند اندازه‌گیری صفات بروز کرده و مانع از اندازه‌گیری مقدار واقعی صفات شود گفته می‌شود.

خطای غیرنمونه‌گیری شامل خطای بی‌پاسخی، خطای پوشش، خطای اندازه‌گیری و خطای پردازش داده‌ها است. در برخی نوشتگان از جمله بی‌مر و فکسو (۱۹۹۵) و بی‌مر و لاپرگ (۲۰۰۳) علاوه بر عامل‌های فوق برای خطای غیرنمونه‌گیری،

B_{ijk} اثر کارشناس مسؤول زام در استان \mathbb{N}_m ، اثر بازبین C_{ijk} و کدگذار D_{ijkl} اثر پرسش‌گر \mathbb{N}_m و R_{ijklst} اثر s امین پاسخ‌گو است.

اندیس $(= ۳۰, I = ۱, \dots, I_i = j, J_i = ۱, \dots, J_{ij} = k, K_{ij} = ۱, \dots, K_{ijkl} = l, L_{ijkl} = ۱, \dots, L_{ijklst} = s)$ برای استان‌ها، اندیس مربوط به کارشناس مسؤول، اندیس مربوط به بازبین (و کدگذار)، اندیس مربوط به پرسش‌گر و اندیس مربوط به پاسخ‌گو است.

در این مدل، اثر استان برای سایر عوامل در مدل، اثر کارشناس مسؤول برای بازبین‌ها (و کدگذارها)، اثر بازبین برای پرسش‌گرها و اثر پرسش‌گر برای پاسخ‌گوها به صورت آشیانی در نظر گرفته شده است. اثرهای استان، کارشناس مسؤول و بازبین اثرهایی ثابت و پرسش‌گر و پاسخ‌گو اثرهای تصادفی هستند، لذا مدل حاصل مدل تحلیل واریانس آمیخته‌ی آشیانی است [۲]. در مرجع [۱] برآوردگرهایی برای اثرهای مدل (۱) به روش ماکسیمم درستنمایی مقید ارایه شده است.

مدل (۱) برای خطای اندازه‌گیری در داده‌های پیوسته طراحی شده است. در این مقاله ضمن ارایه‌ی چند معیار برای تعیین میزان توافق نتایج حاصل از آمارگیری‌ها بر اساس مدل (۱)، به بررسی نحوه‌ی به کارگیری این مفهوم برای تعیین درستی و دقیقت نتایج حاصل از آمارگیری‌ها می‌پردازیم. لازم به ذکر است که ارایه‌ی معیارهای توافق در حالت ثابت بودن مقادیر واقعی پیوسته مطالعه می‌شود. با به کارگیری معیارهای ارایه شده می‌توان میزان توافق بین مقادیر مشاهده شده و مقادیر واقعی را تعیین کرد. برای این منظور از مدل خطای اندازه‌گیری مورد نظر (مدل (۱)) استفاده شده است. لذا نتایج ارایه شده در این مقاله را می‌توان در تعیین میزان توافق در آمارگیری‌ها به کار گرفت.

دیگر مقابله‌ی واحدهای چارچوب آمارگیری با واحدهای فهرستی دیگر است.

خطای اندازه‌گیری

خطای اندازه‌گیری را می‌توان به عنوان تفاوت بین مقدار پاسخ پاسخ‌گو (مقدار مشاهده شده) و مقدار واقعی (نامعلوم) بیان نمود. در اغلب مواقع آن‌چه عملاً مشاهده می‌شود دقیقاً همان مقدار واقعی نیست و به دلیل خطای در اندازه‌گیری این خطای پیش می‌آید. به عبارت دیگر در رابطه‌ی $e = y - \mu$ ، y مقدار مشاهده‌شده صفت مورد نظر، μ مقدار واقعی و e خطای مشاهده‌شده می‌شود. این خطای به علل مختلف، مثل عدم امکان اندازه‌گیری است. باید توجه کرد که این نوع خطای با فرض این‌که مقدار واقعی و مقدار مشاهده شده صفت مورد نظر در دسترس است تعریف می‌شود.

خطای پردازش داده‌ها

خطای پردازش داده‌ها پس از مرحله‌ی اجرای آمارگیری و در مراحل تبدیل داده، تا انتشار جدول‌های نهایی می‌تواند رخدهد. معمولاً تمایلی به مستندسازی و گزارش مناسب این مرحله وجود ندارد و کمتر به آن پرداخته می‌شود. مولفه‌های این خطای شامل خطای ورود اطلاعات، خطای کدگذاری، خطای ویرایش و خطای جانه‌ی است. علت شمول خطای جانه‌ی در این مجموعه این است که اکثر سازمان‌ها موارد بی‌پاسخی صفات را در ویرایش می‌پذیرند و با مکانیزم‌هایی، مقادیری را برای آن‌ها تعیین و جای‌گزین می‌کنند.

خطای مشخص‌سازی

در برخی رشته‌ها (مثل‌اً اقتصادسنجی) این خطای به معنای وجود متغیرهای اشتباه در مدلی مانند مدل رگرسیونی و یا وارد نکردن متغیرهای مهم به مدل است. خطای مشخص‌سازی در آمارگیری‌ها ارتباطی با مدل ندارد و به سوال‌های پرسش‌نامه بر می‌گردد. این خطای زمانی پیش می‌آید که مفهوم سوال آمارگیری و آن‌چه که باید اندازه‌گیری شود، متفاوت باشد. در

خطای مشخص‌سازی نیز ذکر شده است. در ادامه توضیحاتی درباره‌ی هر یک از این خطای ارایه خواهد شد [۴] و [۵].

خطای بی‌پاسخی

خطای بی‌پاسخی بخش شناخته‌شده‌ای از خطای غیرنمونه‌گیری است و نشان‌دهنده‌ی مواردی است که در آمارگیری‌ها، اطلاع مورد نظر از برخی واحدها دریافت نشده است. بی‌پاسخی دارای دونوع اصلی است. نوع اول می‌تواند مربوط به کل پرسشنامه باشد که به آن بی‌پاسخی واحد گفته می‌شود. نوع دوم بی‌پاسخی وقتی روی می‌دهد که برخی از سوال‌های پرسشنامه بدون پاسخ بمانند و بی‌پاسخی پرسش نامیده می‌شود. این خطای علل مختلف، مثل عدم امکان مراجعه به واحدهای آماری، حاضر نبودن واحد نمونه‌گیری در هنگام مراجعه، ناتوانی در پاسخ دادن، عمدتاً به برخی سوال‌ها پاسخ ندادن، توجه نکردن به برخی سوالات، عودت ندادن پرسشنامه وغیره می‌تواند رخ دهد. بی‌پاسخی‌ها باعث ایجاد داده‌های گم‌شده در داده‌های حاصل از آمارگیری‌ها می‌شود. از چند روش برای پایین نگهداشتن رخ بی‌پاسخی استفاده می‌شود. از جمله‌ی این روش‌ها مراجعه‌ی بعدی و پی‌گیری است.

خطای پوشش

خطای پوشش مربوط به فقدان برخی از واحدهای جامعه در چارچوب نمونه‌گیری (کم‌پوششی) و یا ناشی از وجود تکراری واحدهای جامعه در چارچوب یا واحدهایی خارج از جامعه‌ی هدف در چارچوب (بیش پوششی) است. محل بروز این خطای چارچوب نمونه‌گیری است، بنابراین لازم است کیفیت چارچوب و کامل بودن آن برای پوشش جامعه‌ی هدف مشخص شود. روش‌های اندازه‌گیری خطای پوشش عموماً متکی بر اطلاعاتی خارج از آمارگیری است. یک روش، مقایسه‌ی برآوردهای حاصل از آمارگیری با منبع‌های مستقل قابل اعتماد و روش

اریبی اندازه‌گیری و جمله‌ی دوم مربوط به واریانس اندازه‌گیری است.

اگر X و Y مقادیر حاصل از تکرار اندازه‌گیری یک فرد به دو روش مختلف باشد، رابطه (۲) میزان هم خوانی بین نتایج حاصل از دو شیوه‌ی اندازه‌گیری را نشان می‌دهد. بنابراین امید ریاضی مکرر برای دو مرحله‌ی تصادفیدن یعنی انتخاب مدل خطای اندازه‌گیری (مدل (۱)) و طرح نمونه‌گیری مورد نظر، رابطه (۲) را می‌توان به صورت زیر نوشت

$$MSD = E(X - Y)^2 = E_S(E_M(X - Y)^2) \quad (3)$$

که در آن اندیس M ، مدل خطای اندازه‌گیری و اندیس S ، طرح نمونه‌گیری را نشان می‌دهد. در ادامه از این رابطه در تعیین میزان درستی و دقت نتایج حاصل از آمارگیری‌ها استفاده می‌شود.

معمولًاً در آمارگیری‌ها مفاهیمی مانند کیفیت، درستی، دقت و ... در رابطه با آماره‌های حاصل از آمارگیری (به منظور برآورد پارامترهای مورد نظر در جامعه) مطرح می‌شود. لذا مفهوم توافق را برای میانگین (مجموع و دیگر آماره‌های خطی نسبت به مشاهدات) بررسی می‌کنیم.

با قرار دادن فرضیاتی بر مدل (۱)، از جمله متعادل بودن داده‌ها در تمامی سطوح (یعنی $L_{ijk} = L$, $K_{ij} = K$, $J_i = J$ و $R_{ijkl} \sim N(\circ, \sigma_R^2)$, $D_{ijkl} \sim N(\circ, \sigma_D^2)$ و $S_{ijkl} = S$) و

برای اثرهای ثابت A , B و C فرض می‌شود

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^I A_i &= \circ, \quad \sum_{j=1}^J B_{ij} = \circ, \quad i = 1, \dots, I, \\ \sum_k C_{ijk} &= \circ, \quad i = 1, \dots, I, \quad j = 1, \dots, J \end{aligned}$$

در این صورت واضح است که مشاهدات در مدل (۱) برآورد مقادیر واقعی مربوط، اریب هستند و میزان اریبی برابر با

این صورت در برآورد پارامتر و در نتیجه استنباط‌های مبتنی بر این برآوردها اشکال ایجاد می‌شود. خطای مشخص‌سازی می‌تواند در اثر ارتباط ضعیف بین محقق، تحلیل‌گر داده‌ها و طراح پرسشنامه ایجاد شود.

این خطأ وقتی رخ می‌دهد که مفاهیم به طور اشتباه تعریف شوند یا غیرقابل اندازه‌گیری باشند، اهداف آمارگیری کاملاً مشخص نباشند، یا داده‌های گردآوری شده منطبق با مفاهیم و متغیرهای هدف نباشند.

گراوز (۲۰۰۴) به بررسی خطاهای غیرنمونه‌گیری در آمارگیری‌ها پرداخته است [۷].

حال به بررسی معیارهای گوناگون توافق در زمینه‌ی آمارگیری‌ها وارایه‌ی این معیارها براساس مدل خطای اندازه‌گیری (۱) پرداخته می‌شود. هم‌چنین نحوه محاسبه‌ی توافق و برآورد معیارهای توافق در آمارگیری‌ها در عمل ارایه می‌شود.

۱.۲ میانگین توانهای دوم انحرافات

به عنوان معیاری برای تعیین میزان توافق بین دو مجموعه از داده‌های X و Y می‌توان از میانگین توانهای دوم انحرافات استفاده کرد که به صورت زیر تعریف می‌شود

$$\begin{aligned} MSD &= E(X - Y)^2 \\ &= (\mu_Y - \mu_X)^2 + \sigma_X^2 + \sigma_Y^2 - 2\sigma_{XY} \end{aligned} \quad (2)$$

بدیهی است هر قدر مقدار MSD کوچکتر باشد، نشان‌دهنده‌ی توافق بیشتر بین مجموعه داده‌های X و Y است. با نمایش مجموعه‌ی مقادیر واقعی (μ در مدل (۱)) با X , Y و مقادیر مشاهدات مربوط به همان فرد (در جامعه) با رابطه (۲) را می‌توان میانگین توانهای دوم خطای اندازه‌گیری تعریف کرد. بدیهی است جمله‌ی اول رابطه (۲)، مجدد

آمارگیری واریبی برآورد شود. در این حالت مفهوم توافق بین میانگین مشاهدات و میانگین مقادیر واقعی با تعیین میزان درستی تحت تابع زیان میانگین توان‌های دوم خطأ و براساس مدل خطای اندازه‌گیری مورد نظر معادل است.

به طور کلی تعیین میزان اریبی به دلیل در دسترس نبودن مقادیر واقعی مشکل است. در صورت ناواریب بودن اندازه‌گیری‌ها کافی است واریانس کل محاسبه شود. از طرفی واریانس کل رابطه‌ی عکس با میزان دقت در آمارگیری‌ها دارد. لذا بررسی دقت در آمارگیری‌ها مورد توجه خاصی قرار دارد. در این مقاله تعیین دقت و درستی نتایج آمارگیری را مورد توجه قرار داده و براساس این مفاهیم، ملاک‌هایی برای تعیین میزان توافق در آمارگیری‌ها ارایه شده است.

۲.۲ ضریب همبستگی تطبیقی

بدیهی است معیار کمترین توان‌های دوم انحرافات (MSD) همواره نامنفی است، اما محدودیتی در بین مقادیر مثبت ندارد. لذا مقدار آن نمی‌تواند نشان‌دهنده‌ی میزان توافق بین دو مجموعه از مشاهدات باشد. معیار دیگر برای توافق براساس ضریب همبستگی تطبیقی است و به صورت زیر تعریف می‌شود [۹]

$$\rho_c = \frac{MSD}{MSD|\rho|} = \frac{2\sigma_{XY}}{(\mu_Y - \mu_X)^2 + \sigma_X^2 + \sigma_Y^2} \quad (4)$$

حسن این معیار قرار گرفتن مقادیر ممکن آن در فاصله $-1 \leq \rho_c \leq 1$ است که مقدار 1 نشان‌دهنده‌ی توافق کامل و هم جهت ($X = Y$)، مقدار -1 توافق کامل اما در خلاف جهت ($X = -Y$) و مقدار صفر آن بیان‌گر عدم توافق است. برآورد ρ_c در رابطه‌ی (۴) با قرار دادن برآوردهای نمونه‌ای واریانس و کوواریانس محاسبه می‌شود.

به منظور به کارگیری این معیار در آمارگیری‌ها آن را برای میانگین محاسبه می‌کنیم. در این صورت فرض می‌شود که \bar{X} و

مجموع اثرهای ثابت مدل است (یعنی $bias = A + B + C$) و می‌توان رابطه (۲) را برای برآوردهگر میانگین به صورت زیر نوشت

$$\begin{aligned} E_M(\bar{e})^2 &= \bar{A}^2 + \bar{B}^2 + \bar{C}^2 + \bar{A}\bar{B} + \bar{B}\bar{C} + \bar{A}\bar{C} \\ &\quad + \frac{(1/S + (IJK - 1)(S - 1))}{N} \sigma_D^2 + \frac{\sigma_R^2}{N} \\ &= (bias)^2 \\ &\quad + \frac{(1/S + (IJK - 1)(S - 1))\sigma_D^2 + \sigma_R^2}{N} \end{aligned}$$

جمله‌ی دوم عبارت سمت راست رابطه فوق همان واریانس برآوردهگر میانگین تحت مدل (۱) است. هم‌چنین

$$\begin{aligned} Var(\bar{y}) &= E_S(Var_M(\bar{y})) + Var_S(E_M(\bar{y})) \\ &= \frac{(1/S + (IJK - 1)(S - 1))}{N} \sigma_D^2 \\ &\quad + \frac{\sigma_R^2}{N} + Var_S(\bar{\mu}) \end{aligned}$$

چنان‌که ملاحظه می‌شود، جمله‌ی اول سمت راست رابطه‌ی بالا واریانس \bar{e} تحت مدل خطای اندازه‌گیری یا واریانس اندازه‌گیری و جمله‌ی دوم، واریانس نمونه‌گیری \bar{y} است. خطای اندازه‌گیری تفاوت بین مقدار مشاهده شده و مقدار واقعی تعریف می‌شود، به همین دلیل می‌توان آن را تنها خطای غیرقابل اجتناب در بین خطاهای غیرنمونه‌گیری دانست. زیرا تحت فرضیاتی یعنی داشتن چارچوب مناسب، قابل اغماض نمودن مقدار بی‌پاسخی با به کارگیری روش‌های جایگزینی، مراجعه‌ی مکرر و ...، و هم‌چنین حذف خطای پردازش داده‌ها (با توجه به پیشرفت فناوری) امکان‌پذیر است. لذا با این فرضیات، رابطه‌ی بالا بیان می‌کند که واریانس کل آمارگیری برآوردهگر میانگین برابر با مجموع واریانس‌های نمونه‌گیری و غیرنمونه‌گیری است. بنابراین اگر خطای کل آمارگیری (را که رابطه‌ی عکس با میزان درستی دارد) با معیار کمترین توان‌های دوم خطأ تعریف کنیم، بنا بر رابطه (۳) لازم است واریانس کل

۳.۲ احتمال پوشش

معیار دیگر برای توافق را می‌توان بر مبنای احتمال پوشش تعریف کرد. این احتمال برای مجموعه داده‌های X و Y ، با فرض $d = Y - X$ به صورت زیر تعریف می‌شود

$$\pi_K = P(d < K) \quad (7)$$

در صورتی که احتمال پوشش برای ارزیابی توافق در آمارگیری‌ها استفاده شود، آن را می‌توان جهت تعیین میزان اطمینان به قرار گرفتن تفاوت برآوردگر حاصل از مشاهدات با مقدار حاصل از مقادیر واقعی در بازه‌ی مورد نظر به کار برد. بدیهی است هر قدر این احتمال به یک نزدیک‌تر باشد، توافق بیشتر در روش (یا خطای اندازه‌گیری کمتر) را بیان می‌کند. با به کار گیری احتمال پوشش برای برآوردگر میانگین ملاحظه می‌شود که با فرض نرمال بودن اثرهای تصادفی در مدل تحلیل واریانس (۱)، توزیع برآوردگر میانگین نمونه‌ای نرمال است. از طرف دیگر بدون در نظر گرفتن این فرضیات نیز با توجه آن که معمولاً اندازه‌ی نمونه در آمارگیری‌ها به قدر کافی بزرگ در نظر گرفته می‌شود، توزیع نرمال (به طور مجانبی) برای میانگین برقرار است و از آن برای محاسبه احتمال پوشش استفاده می‌کنیم. در این صورت

$$\begin{aligned} \pi_K &= P(|d = \bar{X} - \bar{Y}| < K) \\ &= P\left(\left|\frac{d - E(d)}{\sigma_d}\right| < \frac{K - E(d)}{\sigma_d}\right) \\ &= P\left(Z < \frac{K - E(d)}{\sigma_d}\right) - P\left(Z < \frac{-K - E(d)}{\sigma_d}\right) \end{aligned}$$

با در نظر گرفتن مدل (۱) و طرح نمونه‌گیری به کار گرفته شده می‌توان از احتمال پوشش برای ارزیابی توافق بین دو مجموعه از داده‌ها در آمارگیری‌ها استفاده کرد.

در صورتی که مجموعه X مقادیر واقعی صفت مورد نظر را نشان دهد، d نشان‌دهنده‌ی خطای اندازه‌گیری است و امید و واریانس آن عبارت‌اند از

$$E(d) = 0,$$

\bar{Y} میانگین نمونه‌ای مشاهدات حاصل از دو روش باشد و ρ_c عبارت است از

$$\rho_c = \frac{2\sigma_{\bar{X}\bar{Y}}}{(\mu_{\bar{Y}} - \mu_{\bar{X}})^2 + \sigma_{\bar{X}}^2 + \sigma_{\bar{Y}}^2} \quad (5)$$

تعییر مقادیر در رابطه (۵) مانند رابطه (۴) است. با محاسبه‌ی معیار ضریب همبستگی تطبیقی برای نتایج حاصل از آمارگیری‌ها و براساس مدل خطای اندازه‌گیری (۱) رابطه‌ی زیر حاصل می‌شود

$$\rho_c = 1 - \frac{Var_M(\bar{y})}{Var_M(\bar{y}) + 2Var_S(\bar{y})} \quad (6)$$

که در آن Var_M واریانس اندازه‌گیری و Var_S واریانس نمونه‌گیری است. چنان‌که در بخش قبل ذکر شد، واریانس نمونه‌گیری با توجه به برآوردگر و طرح نمونه‌گیری قابل محاسبه است. برای برآورد واریانس اندازه‌گیری می‌توان از مدل (۱) استفاده کرد. در مرجع [۱] به برآوردهای مولفه‌های مدل (۱) پرداخته شده است.

اگر در رابطه (۶)، $\rho_c = 1$ باشد به معنای توافق کامل یعنی عدم وجود خطای اندازه‌گیری است. در صورتی که $\rho_c = 0$ باشد به معنای عدم توافق مشاهدات با مقادیر واقعی، یعنی خطای اندازه‌گیری زیاد (در مقایسه با خطای نمونه‌گیری) است. (بدیهی است با در نظر گرفتن مدل (۱) مقدار ρ_c همواره بین صفر و یک است).

روابط (۵) و (۶) می‌تواند برای ارزیابی نتایج آمارگیری‌ها در مواقعی که مقادیر واقعی از منبعی مستقل موجود باشند و به منظور بررسی کیفیت اجرای آمارگیری‌ها و هم‌چنین تعیین عمل کرد شیوه‌های اجرای آمارگیری‌ها و برآورد میزان توافق بین این شیوه‌ها به کار رود.

به طور کلی از نتایج حاصل در این بخش و بخش‌های قبل مقاله می‌توان در برآورد توافق در آمارگیری‌ها استفاده کرد. به عبارت دیگر، با به کارگیری روابط فوق می‌توان میزان توافق بین داده‌های حاصل از آمارگیری‌ها و مقادیر واقعی ولذا درستی داده‌های آمارگیری را تعیین کرد.

۳ نتیجه‌گیری

تعیین کیفیت داده‌ها در آمارگیری‌ها از اهمیت خاصی برخوردار است. درستی یکی از مهمترین مولفه‌ها در ارتباط با کیفیت داده‌ها است. خطای اندازه‌گیری بخشی اساسی از خطاهای غیرنمونه‌گیری است و مدل‌سازی آن برای برآورد درستی و دقیقت برآورده‌گرهای حاصل از آمارگیری‌ها به کار می‌رود. در این مقاله مفهوم توافق در زمینه‌ی آمارگیری‌ها مورد بررسی قرار گرفته است. این مفهوم عموماً در سایر زمینه‌ها به کار می‌رود. هم‌چنین معیارهایی برای ارزیابی درستی داده‌های حاصل از آمارگیری‌ها به شیوه‌ی مصاحبه‌ی حضوری ارایه شده است. این معیارها براساس کمترین توان‌های دوم انحرافات، ضریب همبستگی تطبیقی و احتمال پوشش محاسبه شده‌اند.

از نتایج و معیارهای ارایه شده در این مقاله می‌توان در ارزیابی نتایج آمارگیری‌ها استفاده کرد. به کارگیری این نتایج به منظور تعیین توافق بین مشاهدات با مقادیر واقعی یا به عبارتی درستی داده‌های آمارگیری پیشنهاد می‌شود.

$$\begin{aligned} Var(d) &= Var_M(\bar{Y}) \\ &= \frac{(1/S + (IJK - 1)(S - 1))}{N} \sigma_D^2 + \frac{\sigma_R^2}{N} \end{aligned}$$

لذا σ_d^2 همان واریانس اندازه‌گیری است که بر حسب مولفه‌های واریانس مدل (۱) قابل برآورد است. برای برآورد این مولفه‌ها و در نتیجه برآورد احتمال پوشش می‌توان از مرجع [۱] استفاده کرد [بدهیهی است مقدار برابر آورد احتمال پوشش ($\hat{\pi}_K$) همواره بین صفر و یک قرار دارد، بنابراین می‌توان ازتابع لوجیت آن برای استنباط در مورد آن استفاده کرد. با تعریف $L = \frac{\pi_K}{1 - \pi_K}$ می‌توان نشان داد که امید مجانبی آن برابر $\frac{\pi_K}{1 - \pi_K}$ حاصل می‌شود].

از طرف دیگر با داشتن احتمال π_K در رابطه (۷) می‌توان مقدار K را به صورت زیر به دست آورد

$$\pi_K = P(d < K) = P(d^2 < K^2)$$

با توجه به فرض نرمال بودن توزیع مشاهدات، d^2 دارای توزیع کای-دوی غیرمرکزی با یک درجه آزادی و پارامتر غیرمرکزی $\frac{\mu_d^2}{\sigma_d^2}$ است، بنابراین مقدار K به صورت زیر حاصل می‌شود

$$K = \sqrt{\chi^2(-1)[\pi, 1, \frac{\mu_d^2}{\sigma_d^2}]} \quad (8)$$

با فرض معلوم بودن π_K می‌توان با تعیین K ، یک فاصله‌ی اطمینان π_K درصدی برای مقدار خطای d به دست آورد. لذا از مفهوم احتمال پوشش می‌توان به هر دو صورت، بر حسب مورد استفاده کرد.

مراجع

[۱] علی محمدی، ر. (۱۳۸۶)، آماره‌های آزمون و برآورد مولفه‌های واریانس مدل خطای پاسخ در آمارگیری‌های حضوری، مجله علوم دانشگاه شهید چمران، شماره ۱۸، ۴۵-۳۵.

[۲] علی محمدی، ر. و نواب پور، ح. ر. (۱۳۸۷)، مدل‌سازی خطای پاسخ در آمارگیری‌ها به شیوه‌ی مصاحبه‌ی حضوری، مجله پژوهشی علوم پایه دانشگاه اصفهان، ۳۳، ۴: ۱-۱۴.

- [3] AYHAN, H.O. (2003), *Models of response error components in supervised interview-reinterview surveys*, J. Applied Statistics, 3, 9: 1047-1054.
- [4] BIEMER, P. AND FECSO, R. (1995), *Evaluating and controlling measurement error in business*, In: Cox, G.B., *Bussiness Survey Methods*, Wiley, New York.
- [5] BIEMER, P. AND LYBERG, L.E. (2003), *Introduction to Survey Quality*, Wiley, New York.
- [6] BIEMER, P.P. AND TREWIN, D. (1997), *A review of measurement error effects on the analysis of survey data*, In: Survey Measurement and Process Quality, Edited by L. Lyberg, P. Biemer, Wiley, N.Y.
- [7] GROVES, R.M. (2004), *Survey Errors and Survey Costs*, Wiley, N.Y.
- [8] KISH, L. (1962), *Studies of interviewer variance for attitudinal variables*, J. American Statistical Association, 57: 92-115.
- [9] LIN, L., HEDAYAT, A.S. AND YANG, M. (2002), *Statistical Methods in Assessing Agreement: Models, Issues and Tools*, American Statistical Association, 97, 457, Theory and Methods.
- [10] Sudaan, Release 8, Research Triangle Institute (RTI), USA.
- [11] WOLTER, K.M., (2007), *Introduction to Variance Estimation*, New York: Springer-Verlag.